

Antwerpen, december 2016

‘Oorspronkelijkheid’
Brief van de bisschop voor Kerstmis

Goede vrienden,

“Wat kinderen bijzonder siert, is hun oorspronkelijkheid”: zo luidt een citaat van dichter Hans Bouma. Kinderen herbeginnen inderdaad bij de oorsprong. Alles doen ze opnieuw, zoals het ooit is begonnen: kijken, eten, lachen, spreken, huilen, lopen, dansen, dromen, tekenen, vrienden maken, boos zijn. In ieder kind herbegint het leven van voren af aan. Daarom doen kinderen soms gekke dingen. Ze lachen naar iemand die ze nog niet kennen. Ze dansen in de gang van een ziekenhuis. Ze wenen hoewel alle geschenkjes zijn uitgedeeld. Ze tekenen gezichten met veel te grote ogen, mond en oren. Ze zwaaien naar de wolken en spreken met de vogels. Ze kijken niet naar de klok en vergeten de dagen van de week. Ze lopen liefst op blote voeten. Zijn dat gekke dingen? Voor volwassenen wel, voor kinderen niet. Hun gekke kuren horen bij hun oorspronkelijkheid. Daar is alles nog eenvoudig en spontaan. Het siert hen.

Wat weegt dan vaak op ons, volwassenen? Juist het omgekeerde: een gebrek aan oorspronkelijkheid. Soms ontzinkt ons de moed om de krant te lezen of het journaal te bekijken. We hebben het al zo vaak gezien en gehoord: dezelfde gezichten, dezelfde toespraken, dezelfde kiesbeloften, dezelfde onmacht om problemen op te lossen, dezelfde oorlogen die blijven duren, dezelfde vluchtelingen die blijven aankloppen, dezelfde armoede die blijft toenemen, dezelfde mooie woorden om geen moedige beslissingen te nemen, dezelfde internationale conferenties met amper resultaat. En wanneer een land uit de groep stapt of iemand ergens de verkiezingen wint, hebben we het gevoel dat ook daar geen oorspronkelijkheid te vinden is, geen nieuwe verbinding, geen nieuwe inspiratie. Op onze samenleving drukt een dikke korst van trieste herhaling en berusting. Het voorbije jaar 2016 was op dat gebied geen opsteker. Waar vinden we vandaag nog echte oorspronkelijkheid?

Met Kerstmis vieren we de geboorte van een kind. Opnieuw zullen we beluisteren hoe Jezus ter wereld kwam: midden de nacht, in een stal, begroet door herders en omgeven door engelen, die zongen van vrede. Wat gebeurde te Bethlehem met de geboorte van Jezus was iets geheel nieuws. Toen stelde God een verrassend nieuwe daad van oorspronkelijkheid. Jezus was niet zomaar een kind. Hij was Gods kind in de volste betekenis van het woord. Hij kwam uit het hart en de liefde van God zelf. Hij was Gods mensgeworden Woord. Met het kind dat Maria in haar handen hield, kon het menselijk leven herbeginnen, van voren af aan, zoals God het altijd al had gezien en verlangd. Met de geboorte van Jezus brak God doorheen de dikke korst die rust op onze wereld en ons leven. Hij liet een nieuwe mens opstaan, recht uit zijn eigen oorspronkelijkheid.

Jezus herbegon het leven van voren af aan. Als ieder kind kon en moest Hij inderdaad opnieuw beginnen. Maar Hij ging een stap verder. Hij behield zijn oorspronkelijkheid. Ook later als volwassene. Dat was duidelijk aan Hem te merken. Hij noemde God zijn Vader. Hij wilde geen bezit of geld. Hij weerstond Schriftgeleerden en Farizeeën. Hij genas zieken. Hij vergaf zonden. Hij ging met zondaars aan tafel. Hij was geweldloos. Hij bad in de nacht. Zijn ja was ja, zijn neen was neen. Hij liet zich veroordelen en kruisigen. Gekke kuren vonden velen dat. Ze hebben Jezus erop afgerekend. Wie Kerstmis viert, is gewaarschuwd. *“Wat kinderen bijzonder siert, is hun oorspronkelijkheid”*: het sierde ook Jezus, tot het laatst. Hij was en bleef helemaal oorspronkelijk, zoals God is. Ik hoop dat je met Kerstmis, in de buurt van de kerststal, iets van die oorspronkelijkheid mag gewaar worden.

Zalig en gelukkig kerstfeest!

A handwritten signature in dark ink, reading "Johan Bonny". The signature is written in a cursive, flowing style. To the left of the first letter 'J' is a small cross symbol.

Bisschop van Antwerpen